

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวานในการที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีให้อยู่อย่างมีมานะมานะภาพและมาแต่ยิภาฟ รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ จดจำพ่อและให้คำแนะนำของท่านแก่ทุกคน
- คำถาม:** บนพื้นฐานของความซาบซึ้งใจที่ลูกจะสามารถอด (เปิดเผย) พ่อ?
- คำตอบ:** เมื่อลูกมีความซาบซึ้งใจในการเป็นลูกๆของพระเจ้าในเวลานี้และท่านนั้นกำลังสอนลูก เราต้องแสดงหนทางที่แท้จริงแก่มนุษย์ทั้งหมด เวลานี้เราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเราต้องประกาศชื่อเสียงของพ่อผ่านพฤติกรรมที่สูงส่งของเรา ถ่ายทอดคำยกย่องของพ่อและคำยกย่องของกฤษณะแก่ทุกคน
- เพลง:** ท่านคือโชคของวันพรุ่งนี้...

โอมซานติ เพลงนี้แต่งขึ้นโดยนักต่อสู้เพื่ออิสรภาพ อย่างไรก็ตามชาวบารัตไม่ได้รู้ว่าคำว่า “โชคของโลก” นั้นหมายความว่าอย่างไร เป็นปัญหาของทั้งโลก ไม่สามารถมีมนุษย์ใดสามารถเปลี่ยนโชคของทั้งโลกหรือเปลี่ยนโลกจากรกให้เป็นสวรรค์ คำยกย่องนี้ไม่ได้เป็นของมนุษย์ หากสิ่งนี้จะกล่าวถึงกฤษณะจะไม่มีใครสามารถประณามเขาได้ มนุษย์ไม่เข้าใจว่ากฤษณะได้เห็นพระจันทร์ที่ถูกเงามืดในคืนที่สี่และดังนั้นเขาถูกประณามได้อย่างไร ในความเป็นจริงไม่ใช่ทั้งกฤษณะและพระเจ้าแห่งกิตะที่จะสามารถถูกประณามได้แต่เป็นบราห์มาที่ถูกประณาม กฤษณะนั้นเคยถูกประณามแต่เป็นเพียงด้วยการพูดว่าเขาได้ลักพาตัวผู้หญิงไปเท่านั้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับชีพบบา แนนอนที่ทุกคนวิ่งตามหาพระเจ้าแต่พระเจ้าไม่มีวันถูกประณาม ไม่ใช่ทั้งพระเจ้าและกฤษณะจะสามารถถูกประณามได้ คำยกย่องของทั้งสองนั้นมีพลังอย่างยิ่ง คำยกย่องของกฤษณะเป็นอันดับหนึ่ง ไม่ได้มีคำยกย่องของลักษมีและนารายณ์มากนักเพราะพวกเขานั้นแต่งงานแล้ว กฤษณะเป็นกุมารเหตุนี้เองเขาจึงได้รับคำยกย่องมากกว่า พวกเขาเรียกยกย่องลักษมีเหมือนกันกับนารายณ์ว่าพวกเขานั้นเต็ม 16 องค์สมบูรณ์และปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์อย่างไร แต่พวกเขาได้นำกฤษณะไปไว้ในยุคทองแดง พวกเขาคิดว่าคำยกย่องนั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา ลูกๆ เข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนี้คือความรู้ของพระเจ้าและเป็นพระเจ้าที่ก่อตั้งอาณาจักรของราม (พระเจ้า) มนุษย์ไม่เข้าใจว่าอาณาจักรของราม (พระเจ้า) คืออะไร พ่อมาและให้คำอธิบายของสิ่งนี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับกิตะ สิ่งต่างๆ ที่ผิดๆ นั้นถูกเขียนไว้ในกิตะ สงครามไม่ได้เกิดขึ้นระหว่างพราสาทและพันดาวาสและดังนั้นปัญหาของอรชุนจึงไม่เกิดขึ้น พ่อหนึ่งท่านและสอนลูกในโรงเรียนนี้ไม่ได้มีโรงเรียนในสนามรบ ใช่ มีการรบรานี้กับมายาราวันที่ลูกต้องได้รับชัยชนะเหนือสิ่งเหล่านั้น ลูกต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมายาและเป็นผู้เอาชนะโลก อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้แม้เพียงเล็กน้อย สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครสำหรับพวกเขาที่จะมาภายหลังและเข้าใจ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถอธิบายประเด็นเหล่านี้แก่พวกเขาได้ ไม่มีเรื่องของการยิงธนูของความก้าวร้าวรุนแรงไปยังบิष्หมปีตาเม ฯลฯ สิ่งต่างๆเช่นนั้นมากมายได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ ผู้เป็นแม่ควรจะไปและใช้เวลาชั่วขณะกับผู้คนเหล่านั้น บอกพวกเขาเราต้องการพูดกับท่านในสิ่งที่เชื่อมโยงกับสิ่งนี้ เป็นพระเจ้าที่พูดกิตะ นั้นเป็นคำยกย่องของพระเจ้า กฤษณะนั้นแตกต่างไป เราไม่ได้เห็นด้วยกับสิ่งนี้ รูดร้า พระเจ้าชีวาพูดว่า “นี่เป็นไฟบูชายัญญูของความรู้ของรูดร้าของท่าน” นี่เป็นไฟบูชายัญญูของความรู้ของพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่ไม่มีตัวตน และมนุษย์ก็พูดว่าพระเจ้ากฤษณะพูด แต่ในความเป็นจริงเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่จะเรียกว่าเป็นพระเจ้า ลูกควรจะเขียนคำยกย่องของท่านแล้วเขียนว่าคำยกย่องของกฤษณะคืออะไร เวลานี้ในบรรดาทั้งสองใครเป็นพระเจ้าของกิตะ? “ราชาโยคะที่ง่ายตาย” นั้นได้อ้างอิงไว้ในกิตะ พ่อพูดว่า: มีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ละทิ้งสำนักของร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างกายทั้งหมดของลูกและคิดว่าตนเองนั้นเป็นดวงวิญญาณ มานะมานะภาพ! มาแต่ยิภาฟ! พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก กิตะที่บรรจุศรีมัทนั้นพูดโดยพระเจ้าศรีหมายถึงสูงส่งที่สุดและดังนั้นสิ่งนี้ใช้กับชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น กฤษณะเป็นมนุษย์ที่มีคุณสมบัติที่สูงส่ง ชีวาเป็นพระเจ้าแห่งกิตะผู้เดียวที่สอนราชาโยคะในเวลาสุดท้าย แนนอนที่ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดนั้นลูกทำลายและมีการก่อตั้งศาสนาเดียวนี้ ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมเดียวเท่านั้น ไม่ใช่กฤษณะแต่เป็นพระเจ้าที่ก่อตั้งศาสนานั้น คำยกย่องนี้เป็นของพระเจ้า ท่านนั้นเรียกว่าแม่และพ่อ กฤษณะไม่สามารถเรียกเช่นนี้ ลูกต้องให้คำแนะนำพ่ออย่างแท้จริง ลูกสามารถอธิบายว่าพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ปลดปล่อยและเป็นผู้นำทางที่นำพาทุกคนกลับบ้าน เป็นงานของชีพบบาที่จะนำพาทุกคนกลับบ้านเหมือนกับฝูงยุง คำว่า “สูงสุด” นั้นคืออย่างยิ่งด้วยเช่นกัน ดังนั้นลูกต้องอธิบายคำยกย่องของชีวา พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั้นแยกจากคำยกย่องของกฤษณะ ลูกต้องพิสูจน์สิ่งนี้และอธิบายความแตกต่างระหว่างทั้งสอง ชีวาไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ในขณะที่

กฤษณะใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เวลานี้ ใครจะเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด? ลูกควรจะเขียนสิ่งนี้ด้วย: ด้วยการไม่รู้จัก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกท่านได้อยู่อย่างเป็นลูกกำพร้าที่ไม่มีความสุข ในยุคทองเมื่อพวกท่านเป็นของผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พวกท่านจะมีความสุขอย่างแน่นอน และคำที่เขียนควรชัดเจนมาก พ่อพูดว่า: จดจำนั้นและประกาศสิทธิในมรดกของการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีของลูก แม้กระทั่งเวลานี้ ชีพบาบากำลังพูดเช่นนี้ ค่ายกย่องที่สมบูรณ์ของท่านควรที่จะมีการเขียนไว้ ขอคารวะต่อชีวา เป็นไปจากท่านที่ลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของลูก ด้วยการเข้าใจวงจรโลกลูกจะกลายเป็นชาวสวรรค์ เวลานี้ตัดสินใจอะไรลูกต้อง ลูกๆ ควรที่จะไปยังอาศรมของชันยาสซีและพบปะกับพวกเขา เป็นการส่วนตัว เพราะเมื่อพวกเขาอยู่ในชุมนุมพวกเขานั้นมีความหึงหวงโสมมากมาย ควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกนั้นจะสามารถแสดงหนทางที่แท้จริงแก่ผู้คนได้อย่างไร พระเจ้าพูด: พ่อแม้กระทั่งยกกระดับผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาเหล่านี้ มีคำว่า “ผู้ปลดปล่อย” ด้วยเช่นกัน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า: เป็นของพ่อ “พ่ออวดลูก!” ลูกอวดพ่อ ศรีกฤษณะไม่สามารถเรียกว่าเป็นพ่อ ทั้งหมดสามารถเป็นลูกๆ ของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ พวกเขาทั้งหมดไม่สามารถเป็นลูกๆ ของมนุษย์หนึ่งคนได้ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความซาบซึ้งอย่างมากขณะอธิบายแก่ผู้อื่นว่าเราเป็นลูกๆ ของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงแต่มองดูพฤติกรรมของบุตรพระราชา เจ้าชาย! พฤติกรรมนั้นสูงศักดิ์อย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามชาวบาร์ตได้ประณามผู้ที่นำเสนอสารนี้(ศรีกฤษณะ) พวกเขาพูดว่า: พวกท่านเป็นชาวบาร์ตด้วย พูดกับพวกเขา ไซ้ เราเป็น แต่เราอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เราได้กลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้าและเรากำลังศึกษากับท่าน พระเจ้าพูด: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก กฤษณะไม่อาจพูดเช่นนี้ได้ พวกเขาจะมาเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ภายหลัง กษัตริย์จานครองเองก็เข้าใจทุกสิ่งจากสัญญาด้วยเช่นกัน เขาจดจำพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดแล้วเข้ามา หลายต่อหลายคนก็เฝ้าแต่เข้ามา ในอาณาพวกเขาได้เห็นโลกที่ไม่มีตัวตนและดินแดนสุขาวดี ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นผู้อาศัยของโลกที่ไม่มีตัวตน ลูกลงมาจากอาณาเขตสูงสุดเพื่อเล่นบทบาทของลูก การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้า นักวิทยาศาสตร์เฝ้าแต่เพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะไปยังดวงจันทร์ เป็นไปด้วยความหึงหวงโสมที่สุดของวิทยาศาสตร์ที่พวกเขาจะนำมาซึ่งการทำลายล้างพวกเขาเอง ในความเป็นจริงไม่มีสิ่งใดบนดวงจันทร์ สิ่งต่างๆ เหล่านี้ดีมากแต่ลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาในวิธีที่ชาญฉลาด เป็นพ่อผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดที่ได้ให้คำสอนเหล่านี้แก่พวกเรา ท่านเป็นพ่อของพวกท่านด้วยเช่นกัน ค่ายกย่องของท่านนั้นแตกต่างจากค่ายกย่องของกฤษณะ นี่เป็นไฟบูชาญูของความรู้อันสูงส่งที่ไม่สูญสลายที่ซึ่งทุกสิ่งนั้นกำลังจะถูกส่งเว่ย ประเด็นเหล่านี้ดีแต่ยังคงต้องใช้เวลา ประเด็นนี้ดีมากด้วยเช่นกัน: หนึ่งในนั้นคือการจาริกแสวงบุญทางจิตและอีกหนึ่งนั้นคือการจาริกแสวงบุญทางร่าง พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อทางจิตสามารถสอนสิ่งต่างๆ เหล่านี้แก่ลูกได้ ลูกควรเขียนประเด็นเช่นนั้น: มานมานะภาพ! มาเดยจิภาพ! การจาริกแสวงบุญนี้เป็นไปเพื่อการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถพาลูกไปในการจาริกแสวงบุญนี้ กฤษณะไม่สามารถทำเช่นนี้ ลูกต้องปลุกฝังนิสัยของการจดจำระลึกถึง ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากเพียงไรความสุขของลูกจะยิ่งมากขึ้นตามนั้น อย่างไรก็ตาม มายาไม่ได้ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา ลูกทั้งหมดกำลังทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตาม มังงานรับใช้ที่สูงส่ง และงานรับใช้ที่ต่ำ เป็นเรื่องง่ายมากที่จะให้คำแนะนำของพ่อแก่ใครบางคน อัจชะ พ่อทางจิต พูดนมัสตแด่ลูกๆ ทางจิต

ขั้นเรียนในเวลากลางคืน

ในการที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสผู้คนไปที่ภูเขาเพื่อได้รับอากาศสดชื่น ขณะที่อยู่ที่บ้านหรือในสำนักงานพวกเขาก็จดจำหน้าที่ของพวกเขา ด้วยการออกไปข้างนอกพวกเขาเป็นอิสระจากความคิดเกี่ยวกับสำนักงานของพวกเขา ลูกๆ เองนั้นก็มาที่นี่เพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่นด้วยเช่นกัน ลูกอยู่อย่างเหน็ดเหนื่อยจากการทำความเลื่อมใสศรัทธาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกได้รับความรู้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลนี้ลูกอยู่อย่างสดชื่นด้วยความรู้และโยคะ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้โลกเก่ากำลังจะถูกทำลายและโลกใหม่กำลังมีการสร้างขึ้น ไม่มีการทำลายล้างอย่างสิ้นซากใดๆ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าโลกนั้นจะถูกทำลายไปอย่างสมบูรณ์แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น โลกนั้นเพียงแค่เปลี่ยนไป นี่เป็นนรก โลกเก่า ลูกเข้าใจว่าโลกเก่าคืออะไรและโลกใหม่คืออะไร มีการอธิบายสิ่งนี้แก่ลูกในรายละเอียด รายละเอียดทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก แต่นั่นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน ลูกจำเป็นต้องมีปราณีอย่างมากในการอธิบาย อธิบายแก่ผู้อื่นเช่นที่ว่าสิ่งนั้นจะนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาได้ในทันที ลูกบางคนนั้นก็อ่อนแอและดังนั้นพวกเขานั้นจึงล้มลงขณะที่กำลังเคลื่อนไป มีคำพูดของพระเจ้าด้วยเช่นกันว่า: พวกเขายืนอยู่อย่างตะลึงงัน พวกเขาฟังความรู้และบอกผู้อื่นเกี่ยวกับความรู้นี้ ที่นี้มีการบรรจบกับมายา พวกเขาตายจากมายาและเป็นของพระเจ้าและแล้วพวกเขาก็ตายจากพระเจ้าและเป็นของ

มายา พวกเขานั้นได้รับการนำมาเลี้ยงดูแล้วพวกเขาก็หย่าขาดจากท่าน มายานั้นเต็มไปด้วยพลังอย่างยิ่ง เธอพาอายุให้แก่ผู้คนมากมาย ลูกๆ เข้าใจด้วยเช่นกันว่ามีชัยชนะและความพ่ายแพ้ การแสดงนี้เป็นการแสดงของชัยชนะและการพ่ายแพ้ เราเคยพ่ายแพ้ก็เลสทั้งห้า เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะได้รับชัยชนะเหนือสิ่งเหล่านั้น ในที่สุดแล้วชัยชนะจะเป็นของลูก ในเมื่อลูกเป็นของพ่อลูกต้องอยู่อย่างมั่นคง ลูกสามารถที่จะเห็นว่ามายาได้ล่อใจมากเพียงไรแก่ลูกแม้กระทั่งโดยการเข้ามาน เกมส้นนั้นก็จบสิ้นอยู่บ่อยๆ เวลานี้ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่า เวลานี้ลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว ลูกกลายเป็นเทพ นักรบ พ่อค้า และเวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากศูทร ลูกกลายเป็นบราห์มินแล้วกลายเป็นเทพลูกไม่ควรจะลืมนี่ หากลูกลืมนี่ลูกก็ก้าวถอยหลังและสติปัญญาของลูกก็ซบเซาอยู่ในเรื่องราวทางโลก ลูกนั้นไม่สามารถจดจำแม้มูรลี ฯลฯ ลูกมีประสบการณ์ของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงว่ายากลำบาก นี่เป็นความอัศจรรย์! ลูกบางคนละอายที่จะติดเข็ม นี่ก็เป็นสำนึกที่เป็นร่างด้วยเช่นกัน ลูกต้องรับการดูถูกดูหมิ่น กฤษณะถูกดูหมิ่นมากมาย เป็นชีพบาบาที่ถูกดูหมิ่นมากที่สุดและจึงเป็นกฤษณะและแล้วก็ปรัมผู้ที่ถูกดูหมิ่นมากที่สุด เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป บาร์ตันนั้นถูกประณามอย่างมากมาด้วยการดูหมิ่นเหล่านี้ ลูกไม่ควรที่จะหวาดกลัวสิ่งนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และราตรีสวัสดิ์

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้สติปัญญาของลูกมีการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัดและคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้เสมอ ปลุกฝังนิสัย การอยู่ในการจดจำระลึกถึง
2. “พ่ออวดลูก” “ลูกอวดพ่อ” ให้คำแนะนำที่แท้จริงของพ่อแก่ทุกคน ชี้นทางที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาทีแก่ทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนักแสดงเอกที่กลายเป็นนกที่โบยบินแทนที่จะห้อยจากกิ่งก้านของการกระทำที่สูงส่ง การกระทำที่สูงส่งที่ทำในยุคบรรจบพบกันคือกิ่งก้านเพชร ไม่ว่าการกระทำที่สูงส่งของยุคบรรจบพบกันจะเป็นอย่างไร การกลับมาติดกับด้วยบ่วงของการกระทำที่สูงส่งนั้นคือการมีความปรารถนาที่มีขีดจำกัดคือโซ่ทองด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่มีโซ่ทองนี้หรือห้อยจากกิ่งก้านเพชร เพราะบ่วงก็คือบ่วง ดังนั้นพาดดาจึงเตือนสติคนที่โบยบินทั้งหมดให้ไปอยู่เหนือบ่วงทั้งหมดซึ่งเป็นสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดและกลายเป็นนักแสดงเอก

คติพจน์: ใบหน้าของลูกเป็นกระจกสะท้อนของสภาพภายในของลูก และดังนั้นอย่าได้ปล่อยให้ใบหน้าที่ของลูกดูแห้งเหี่ยว แต่ให้เป็นใบหน้าที่มีความสุข

*** โอม ชานติ ***

คำพูดที่สูงส่งที่แสนหวานของมาเดฮาวี

เป็นหน้าที่ของใครที่จะไปจากโลกยุคหลักที่ไร้รสชาติ ไปสู่โลกยุคทองที่เต็มไปด้วยสาระ?

ทำไมโลกยุคหลักนี้ถึงเรียกว่าโลกที่ไม่มีรสชาติ? เพราะไม่มีสาระในโลกนี้ นั่นคือไม่มีผลกำลังเหลืออยู่ ไม่มีความสุข ความสงบ หรือความบริสุทธิ์ ครั้งหนึ่งเคยมีความสุข ความสงบ และความบริสุทธิ์ในโลกนี้ ไม่มีผลกำลังนั้นอีกต่อไป เพราะกิเลสทั้งห้าคงอยู่ในโลกนี้ ดังนั้นจึงมีมหาสมุทรแห่งความกลัวอยู่ในโลกนี้ นั่นคือ สิ่งนี้เรียกว่ามหาสมุทรของบ่วงกรรม และเหตุนี้เองผู้คนจึงไม่มีความสุขและเรียกหาพระเจ้าว่า พระเจ้าพาเราข้ามมหาสมุทรนี้ สิ่งนี้พิสูจน์ให้เห็นว่าต้องมีโลกที่ไม่มีความกลัวอย่างแน่นอน นั่นคือโลกที่ปราศจากความกลัวที่พวกเขาต้องการจะไป เหตุนี้เองโลกนี้จึงเรียกว่ามหาสมุทรแห่งบาป พวกเขาปรารถนาที่จะข้ามไปสู่โลกของดวงวิญญาณบุญ มีสองโลกด้วยกัน หนึ่งคือโลกยุคทองที่เต็มไปด้วยสาระ และอีกหนึ่งคือโลกยุคหลักที่ไร้รสชาติ ทั้งสองโลกคงอยู่บนโลกนี้ อัจชะ